

Het Sliedrechts dialect (230)

Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

ANTIËK

Eêns per jaer gonge me naer Opoes. Dat was ons vekansieuitstappie. Toe 'k wat grôôter wier, moch 'k 'r 'n weeksie of veertien daege blijve. Dan kwam vaoder of moeder me trug haole, wazze ze d'r gelijk weer 's gewist. Ze weunde in de buurt van Zaaist, 'n hêel end buiten 't durp, vlak bij de bosse. 't Huis was grôôt en ouwerwets met twêê laaibôome d'r voor en horrechies voor de raome. 'n Nichie dà vlakbij weunde moch dan ok 'n weeksie komme. Die logeerpertijchies wazze aaltijd 'n fêest.

Taofel met 'n zaaltjie

De kaomer bij Opoes zag t'r hêel anders uit as bij ons thuis. Wij hadde zes gepollietoerde stoele mè bieze zittinge en 'n taofel met 'n zaaltjie. Opoe hà stoele van zwart ebbehout mè rôôje trijpe zittinge. 'n Grôôte zwarte ronde taofel met êene pôt hoorde d'r bij. D'r lag 'n rôôd wolle klêêd overheene mè ballechies in de rondte. De grôôte kast noemde Opoe "kammienet". In 'n hoek sting 'n ijzere trapnaamesien en d'r lagge overal gehaakte klêêdjies. 't Was t'r mud- en mudvol.

'k Zal 'n jaer of veertien gewist zijn toen Opoe opêens gesturreve is. Nae de begraefenis gonge vaoder en moeder d'r nog 'n daechie heene om met de veddere femilie 't huis leeg te haole. De Friese staonde klok wouwe ze aale vijf wel hebbe. Daer hebbe ze toen mor om geloot. Die gong naer tante Hermijntjie. Met wat kommechies en schutteltjies kregen wij de stoele en de zwarte taofel. Zôdoende kregen me pluze stoele in huis. 'k Was t'r hêemel nie zô blij mee. Bij gêen êen van m'n vriendinnechies hadde ze ommers zukke gekke spulle. M'n moeder, die toch aerdig met 'r tijd mee gong, was t'r ok niet aarg gelukkig mee, mor ja, 't kwam aamel uit vaoders ouwerlijk huis, hee!

Van de hand gedaen

Enkelde jaere laeter wiere de taofel en de stoele voor 'n grijpstuiver van de hand gedaen aan 'n opkôôper en kwam d'r 'n nieuw meubelement. 'k Was blij dat die ouwerwetsse ding d'r nie meer wazze. Jonge mense hadde in die tijd 'n hekel aan aales wat oud was. 't Zou ommers net likene ovvie te aarm was om nieuw te kôôpe. Dà 's tegeswoordig wel 'n bietjie anders! Onderlest wazze me 's 'n kijksie gaon neme op 'n antiëkbeurs. En wat denk ie? Opêens zag 'k daer persies dezelfde stoele as van Opoes. We bekeke ze van aale kante. D'n handelaer, die zeker 'n kôôper in ons zag, prees ze aan en zee: "Zuiver antiëk mevrouw, echte Biedemeier!" 'k Zee dat 't niet in de bedoeling lag om ze te kôôpe, mor dà 'k wel graeg de prijs wou wete. "Vijftienhonderd gulde, mevrouw", zee die. " 't Is jammer dà 'k de taofel d'r nie bij hêt, anders wazze ze nog veul meer waard". 'k Lachte en zee: "Ja, zô 'n zestig jaer geleeje hà 'k u wel zô 'n taofel kanne levere."

"Weet jie wat 't is? Azze me toen gewete hadde watte me nou wete, dan wazze we aalebaai schathemeltjierijk gewist!" Hij zal wel gelijk gehad hebbe. Mor daerom zou 'k

toch niet trug wille naer die tijd. We kanne nou aamel van tijd tot tijd wat nieuws kôôpe en hoeve nie meer op ouwe stoele van Opoes te weune. Al blijf 't wel aarg jammer, dà me vroeger zô waainig begrip hadde voor waerdevolle dinger!

Weer heel hartelijk dank mevr. B. uit P.!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.